

Nem csak nevében életrevaló a Peda csapata, akik az **Udvarhelyi Fiatal Fórum** vetélkedőjén épp második helyen állnak. A rangsort a hetedik, és talán legnehezebb próba dönti el: a helyi sajtóban kell közhírré tenniük a

[Heted7Sulival](#)

val

kapcsolatos élményeiket.

Bula Orsolya, Varga László, Járai-Szabó Richárd, Dobai Arnold-Zsolt és választott mentoruk,

Jakab

Anna-Mária

angol szakos tanárnő pontosan érkeznek az őszi interjúra.

Kovács Réka és Laczkó Alpár

igazoltan hiányoznak.

Kellemes meglepetés a köztük levő összhang, hogy nem kotyognak bele egymás mondanivalójába, és, hogy különböző egyéniségek, mégis egy húron pendülnek. Az egymásra hangolódás nem jelentett gondot: **osztálytársak a 11. b-ben.**

A lányok nyűgöltek

A Heted7Suliról egy UFF-os osztálytársuktól hallottak, és a fiúk szerint a lányok érdeme, hogy beneveztek. **Orsi és Réka „félórát nyűgöltek, hogy jelentkezünk”**. A névválasztásnál sok variáció felmerült, a Pedátorok és Pedatrollok harciassága felett végül **győzött az Éltrevalók**

.

„A névnek semmi köze a játékfilmhez, de mindent elmond arról, amilyenek vagyunk: **készek az újra, talpraesettek**”

– foglalja össze Arnold. Richárdtól tudjuk, hogy közös bennük a versenyekkel járó izgalom, a kihívások iránti vágy, és hogy kipróbálják, tudnak-e sulin kívül is egy csapatban dolgozni.

Kellett egy mentor

„Fiatalos, rugalmas, szeretünk vele lenni, már három éve tanít minket. Nem csalódtunk benne, mindenben segített, és ezt nem azért mondjuk, mert itt van, és hallja”– sorolja Laci egy szuszra, hogy miért az angoltanárnőt választották hetediknek.

akab Annamária **teljesen más arcát ismerte meg diákjainak** az eltelt hetek alatt. Értékeli, a csapat a saját lábán állt, önállóan, jó hangulatban dolgoztak, nem kellett noszogatni őket. „Ha kellett, tudtak viccesek lenni, ha kellett, komolyak”.

A tanárnő a szorgalmat és a kreativitást, a jó hangulatot értékelte, tréfásan megjegyezte, hogy „**ezért angolból nem járt 10-es**”.

Nem pufognak, szavaznak

A feladatok megoldására egy-egy hetük volt, aminek minden percét igyekeztek kihasználni. Nem volt egyszerű, mert a vetélkedő iskolaidőben zajlott, és a tanórákra is kellett készülni: **szünetekben és „néha óra közben is folyt a megbeszélés”**

.

Maximálisan a megoldásra kellett koncentrálni, luxus lett volna pufogásra, veszekedésre pazarolni az időt, energiát. Vitatkozás, dühöngés helyett szavaztak.

Megtáncoltatták az iskolát

A **bemutakozó videó és a flashmob** próbák voltak az Éltrevalók kedvencei. A kisfilmben, melyre megkapták a maximális pontszámot, „mindenki száz százalékon teljesített, már akkor látszott, hogy a csapat mindent visz”– így Richárd.

A forgatókönyvet együtt írták, de Arnoldnak jár a babér, aki főrendezőként, operatőrként és vágóként is remekelt: „kiélhette a mániáját”.

„Nagyszerű feladat volt, plusz pontot adunk érte az UFF-nak”, mondják, mert nagy élmény volt az iskola régi diákjaival való találkozás.

A flashmob azért maradt a szívük csücske, mert szó szerint megtáncoltatták az egész iskolát.

Nem lájkolják a lájkolást

Csalódást okozott a **felmérő és a lájk verseny**, amibe beleadtak apait-anyait, eredménytelenül. Úgy gondolják, elcsépett már a vetélkedőkön szokásos lájkolás. A szavazók nem a feladat megoldását értékelik, hanem a kedvenc csapatukat, és a kisebb létszámú sulik eleve hátrányos helyzetben vannak.

A többihez viszonyítva **nehezebbnek és kicsit kakukktozásnak is tartják a hetedik próbát**, ami nem kapcsolódik az iskolájukhoz. Dilemma, hogy végül mit értékel a zsűri: az újságírókat vagy a csapatot?

Képtelen zsűrizés

Megragadták a lehetőséget, hogy a verseny szervezőinek üzenjenek: az utasítások nem mindig pontosak, s míg a csapatok nevüket és arcukat vállalják a vetélkedő honlapján, addig **a zsűri tagjairól nincs fotó**

. A versenyközi visszajelzések is jól jöttek volna.

Összességében elégedettek: az ismeretlen zsűri szigorú volt, komolyan vette a feladatát, és objektíven értékelt, nem volt részrehajló. A dicséretért plusz pontot nem kérnek, várják a személyes találkozást.

A Heted7Suli ötlete tetszik nekik, sajnálják, hogy „a szakiskolák úgy gondolják, hogy esélyük nincs a gimi-refi-peda hármassal szemben. Pedig **ebben a versenyben minden iskola egyenlő eséllyel indul**”
Életrevalók. – fogalmazznak az

Angyali barátságok

„Volt egy közös cél, amiért együtt dolgoztunk. Kellett a tanárnő, hogy biztasson, amikor nem lelkesedünk annyira. Támogatást nem csak tőle, az egész az iskolaközösségtől kaptunk.

Összekovácsolódtunk, még jobban megismertük egymást, még **jobb barátok lettünk**, a hét hét alatt sok időt töltöttünk együtt. A verseny életre szóló emlék lesz"— summáz Orsi, Laci, Arnold és Richárd, s azt kéri az anyától: barátságuk életre szóló maradjon.